

Terol pertany totalment a la República

Ahir a les dues de la tarda el general Rojo comunicava al Ministre de Defensa la rendició del reducte de Sta. Clara. Clara manat pel coronel facciós Barba. S'ha combatut intensament al sector de La Muela, sense que l'enemic aconseguís cap avantatge.

LA VICTORIA TRIPLICADA

El franquisme, en llur afany de negar i esborrar la victòria republicana aconseguida amb la conquesta de Terol, ens han donat l'ocasió de tripar-la. Ara, en efecte, la victòria és triple: conquesta de la ciutat, trencament de la contraofensiva enemiga i rendició dels rebels que es mantenen a l'interior.

Allò que era una derrota per als facciosos, llur tossuderia ho ha convertit en un desastre. Prentent amagar la presa de Terol, i l'han feta més palesa i ressonant a tot arreu. Com si tinguessin un poder més que diu, volien remuntar el curs dels esdeveniments i treure de rengle de les coses reals l'entrada dels republicans a la plaça disputada. Intentaven d'afusellar la història com qui afusella un presoner, i han quedat ells sota la clau crua i forta de la història, que en aquest episodi els mostra tals com són als propis, als estranys i a la posteritat.

Els qui no van voler confessar una victòria republicana, n'hauran de confessar tres. Pitjor per a ells. Millor per a nosaltres. Crim i càstig dels mentiders.

Tres victòries republicanes dins l'espai relativament estret de l'antic sortint de Terol. Tres victòries en tres setmanes. Heus ací el nou ritme victoriós de l'exèrcit republicà.

La importància de les operacions de Terol s'ha etimològic fins a més enllà de l'actual etapa de la guerra. I els caps facciosos hi han contribuït inculcament. Més arborats que serens, més vanitosos que coratjosos, més preocupats per la galeria

internacional que per l'escenari nacional, han estat víctimes de les pròpies mentides, i han perdut llurs possibilitats futures. Podem dir que la veritat, deessa implacable, s'ha venjat d'ells i de llurs comunicats i de llurs emissores cridaneres i mentideres.

El millor element de la propaganda republicana ha estat aquesta vegada Francisco Franco. Ningú no hauria cooperat tan bé com ell ho ha fet a la ressonància mundial de la batalla de Terol. Ell hi ha posat l'angustia i el drama de les seves versions contradictòries. Ell ha atiat, amb les seves invencions de novella per fascicles, el desig del públic per aclarir els misteris de Terol.

Temia Franco les repercussions de la pèrdua de Terol damunt la seva reraguarda i sobretot damunt l'estranger. Temia la repercussió d'una victòria republicana, i es troba amb la repercussió de tres victòries. I a la seva derrota com a militar s'hi afegeix el seu desdret, com a home. Un militar pot perdre. Però un home no ha de mentir.

Franco — com Quetjo de Llano i com Aranda — és ara desmentit per una veu que no té contradiçió possible: la veu de Rey d'Harcourt. Aquest tinent coronel, antic cap de la plaça de Terol, amb el seu cognom pompós que sembla de la guerra dels Trenta anys, s'ha rendit finalment. Franco és la còmica mentida. Rey d'Harcourt és la tràgica veritat.

A. ROVIRA I VIRGILI

A les dues de la tarda, el general Rojo ha comunicat al ministre de Defensa Nacional que les tropes rebels que a Terol continuaven resistint dins del convent de Santa Clara, al costat del Seminari, comandades pel coronel Barba, s'han rendit i ha començat l'evacuació d'aquestes.

Suprimit aquest darrer focus de rebel·lió, la ciutat queda completament a poder de la República.

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCIT DE TERRA:

LLEVANT. — A la línia exterior de Terol es combatia intensament

davant les posicions ocupades ahir per les nostres forces a la zona de La Muela i a les cotes 1.076 i 1.062, sense que l'enemic obtingués el més petit avantatge.

A la resta del front hi hagué foc de canó, sense conseqüències. A més, una petita democràcia enemiga pel sector de Celadas, que fou rebutjada amb gran facilitat.

La nostra aviació realitzà vols de metrallament sobre diverses concentracions. L'aviació enemiga s'ha mostrat avui molt menys activa que en les anteriors jornades.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

Els dos darrers focus de resistència de Terol eren formats per un contingent de més de sis mil persones que han estat detingudes i evacuades

En la relació dels presoners figuren els coronels Rey d'Harcourt, Barba i Gasca, vuit caps més i noranta oficials

Als tractes que han rebut els seus presoners de Terol responen matant vint barcelonins, entre ells dos infants de cinc anys

Ordre general del dia 8, dirigida a l'Exèrcit que participa en les operacions de Terol

«En la tarda d'ahir i matí d'avui s'han rendit a la plaça de Terol els últims reductes que feien front a les nostres tropes, així com les autoritats que dirigien la defensa.

Terol pertany des d'avui totalment a la República, i l'Exèrcit Popular, que ha vist acabada feliçment la seva maniobra ofensiva el passat dia 22 i que a partir del 29 contínuament els atacs de la contraofensiva rebel, pot veure avui amb aquesta victòria, totalment acabat el pla traçat pel comandament, i afrontar, persuadit de la seva fortalesa i de la seva disciplina, amb seguretat de victòria, els propers dies de lluita.

«Podem estar satisfets del vostre comportament militar i encara més del vostre procedir humanitari amb els vençuts.

«El comandament proclama amb satisfacció l'exemplar conducta dels combatents de l'Exèrcit Popular espanyol que sabien oblidar l'apassionament de la guerra i rebre, tant el personal civil com els militars evacuats, presoners o rendits, amb el respecte que mereix la seva qualitat de vençuts i amb l'afecte que

correspon a la seva condició d'espanyols.

«El Govern de la República nomena, que faci present a totes les unitats, caps, oficials, comissaris i soldats dels exercits de maniobra, de Llevant, de l'Aviació i de la D.E.C.A., que han pres part en aquestes operacions, la seva efusiva felicitació a la qual uneixo la meua curulla de fe en els destins d'Espanya i en la victòria de la causa popular.

«Lloc de Comandament, a 8 de gener del 1938.

«Ordre del Ministre de Defensa Nacional. — El general cap de l'Estat Major Central, Vicenç Rojo.»

Balanc dels detinguts i evacuats

El comunicat numèric corresponent als evacuats ahir divendres de l'Hospital de Terol, consignava aquestes xifres: quaranta caps i oficials, quatre-cents cinquanta soldats, set-cents ferits entre militars i paisans i altres mil persones pertanyents a la població civil.

Les xifres aproximades dels rendits a primera hora d'aquesta tarda en les runes del Seminari i del convent de Santa Clara, són dos mil combatents i dues mil persones civils.

En la relació de presoners d'avui figuren els coronels Rey d'Harcourt, Barba i Gasca, altres vuit caps i cinquanta oficials, a més d'un fill de l'almirall facciós Magaz.

Al bisbe se li han guardat totes les consideracions

El bisbe de Terol, D. Anselm Ponce, ha lliurat al Comandament un document subscrit per ell espontàniament i que diu així: «Tengo sumo gusto en testificar

L'estat dels malalts i ferits rebels és deplorable

El ministre de Defensa Nacional ha rebut el següent telegrama del cap dels Serveis de Sanitat de l'Exèrcit de terra, telegrama expedat a València a les 9'20 de la nit: «A las diecisiete horas hoy recibí a su legada tren hospital número tres, conduciendo ochenta y cuatro heridos y enfermos procedentes de guarnición enemiga rendida ayer Teruel, quedando hospitalizados. Estos últimos en deplorable estado de salud y de depauperación, llevaban varios días sin curar, siendo convenientemente asistidos, quedando alojados en clínicas dependientes Hospital Militar base de esta plaza y custodiados por tropas Sanidad Militar que los mantiene aislados de demás enfermos. Salúdole respetuosamente.»

Telegrames creuats entre el President de la República i el ministre de Defensa

Entre el President de la República i el ministre de Defensa Nacional es creuaren ahir els següents telegrames: «Presidente de la República a ministro de Defensa. — Al producirse la ocupación total de la plaza de Terol, el Ejército de la República, a excepción de V. E., y sirvase transmitir a las fuerzas dependientes de su autoridad que toman parte en aquellas operaciones, mi felicitación cordialísima y los sentimientos de admiración y gratitud que todos los españoles defensores de la independencia

de nuestra patria les ofrendan por los resultados ya obtenidos, en los cuales empezaban a hallar merecida recompensa el valor de las tropas, la capacidad de los mandos y los desvelos de V. E. al frente de su Departamento. — Salúdole efectuosamente. — Manuel Aznar.»

«Ministro de Defensa a Presidente de la República. — Agradezco profundamente su afectuoso telegrama, así como haber quedado concluida la ocupación total de la plaza de Teruel por nuestras tropas, a las cuales doy mi más sincera enhorabuena y les felicito por el medio de sus jefes de las alentadoras frases que les dirige el Jefe del Estado.»

Agressió aèria contra Barcelona

Avui dia facciosos apareguren sobre Barcelona, muntats abans de les sis de la tarda, i llançaren diverses bombes en distints paratges dels voltants de la ciutat.

Entre els morts —aproximadament, una vintena— figuren dos nens de cinc anys.

antena

Tots els documents oficials dels rebels són datats segons el sistema musulmà: «El año triunfal». Tota la formidabilitat no apareix mentre les coses rulen. Així, per exemple, ja gairebé contemplar en una revista de cinema les grans manifestacions plenes de coratges i gestos sorrints dels camions negres, però així que aquestes processons són canviades d'escenari i d'espectadors, quan els camions no són escortats per polícies, quan, en fi, els mustatxos i les fletxes passen per Guadalajara i Terol, aleshores, ah!, tota la quinella de la cerimònia ja fa l'efecte d'un gos mut... i que corre.

De comú acord amb el Govern de la República, el de Catalunya dissol el Departament de Proveïments

El conseller secretari del Govern de Catalunya, senyor Sbert, va anunciar ahir a la premsa que el diari oficial d'avui, diumenge, publicaria el decret de la Presidència de la Generalitat, per coordinar la política amb el Govern de la República, el Departament de Proveïments i establir les normes administratives dels organismes de la Generalitat que han de fer-se càrrec de la distribució dels béns de consum a Catalunya.

Aquest decret, havia ja estat estudiat en consells anteriors, tal com es va anunciar en la referència anterior, i la seva publicació estava prevista amb el Govern de la República, de comú acord amb la Generalitat, el qual decret publica també la «Gaceta» d'avui.

«El año triunfal» escriuen els franquistes. «Com s'ho arrojarien perquè la singular data no apareixi als ulls de la gent com un detall ridícul? Mentre es guanya Màlaga i el Nord, la facció cronològica no diem que no contingues el seu què d'annunci. Però després de Madrid, Brunete, Belchite i Terol seguir amb la literatura de pavo real, ja l'efecte del marqués tronat i erroní recolés en una cambra rellotgera.

De totes maneres, els militars facciosos ja estan acostumats a les qualificacions estrambòtiques i paradoxals. Són els els qui ens han lligat una bandera plena de desastres victoriosos. Filipines, Cúcuta, Marroc, constitueixen un seguit de atrotinats-homages. Els ex-generals confonen sempre les catàstrofes amb les victòries. Tot són, per a ells, motius per a ascendir. El que no pot ésser testimoni d'una derrota, se'n va corrents a l'intendència i roba un o dos milions de pessetes. La qüestió, però a ells, és fer-se notable a qualsevol preu; fent matar soldats o robar l'Estat.

«El año triunfal». Triomfal en què?

Com està compost l'Exèrcit nacionalista:

Italiens, 120.000 a 30.000 italians.

Alemanys, 20.000, gairebé tots tècnics.

Anglesos, 2.000.

Moros, 70.000.

Terc, 15.000; ja mettat estrangers.

Requies, 80.000.

Falangistes, 45.000.

Arriba... què?

El Consell de Ministres d'ahir

El Ministre de Defensa Nacional donà compte de la desaparició dels darrers reductes facciosos de Terol

Es confirmen diverses penes de mort i en passen d'altres a estudi del Suprem

Aprovació d'un decret de Treball regulant la jornada en fàbriques i empreses dedicades a la fabricació de material de guerra

A L'ENLLEIDA

Ahir, a la tarda, es reuní, a la Presidència, el Consell de Ministres. El primer a arribar fou el d'Agricultura. Eren les quatre cincanta-cinc minuts de la tarda.

«Durant el Consell», presenciaran els informadors al senyor Uribe. «Ho ignoren», respongué. «Del meu Departament portà a l'aprovació del Consell algun decret d'escassa importància. Nomenaments...»

A les cinc i deu minuts, entrava el senyor Giner de los Ríos. Abordat pels periodistes, el ministre de Comunicacions, Obres Públiques i Transports, digué:

«No tingueu importància a dir-vos, L'únic que avui, pot donar-vos noves, i falagueres, és el ministre de Defensa.»

Referint-se a la lluita que ve lluitant-se a Terol, i concretament al comunicat de guerra d'ahir, el senyor Giner féu ressaltar-ne la importància. Al meu entendre —afegeix— les noves d'ahir, des d'un punt de vista moral, són les de més transcendència.

Tres passejants

Traduïm d'un dels darrers números de «Le Canard Enchaîné».

«Carrer de Castiglione, diumenge a la tarda, tres passejants caminen junts, conversant amistosament.

«El primer és Mr. Pingaud, cònsol general de França a Barcelona.

«El segon és un antic empleat del consolat.

«El tercer... Ah!, és qui som-neu? Però no, no hi ha pas dubte. El tercer és Mr. Quinones de León.

«L'ex-ambaixador d'Espanya, amic íntim i confident de l'ex-Afonso XIII? Ell mateix!

«I del decididament, els nostres diplomàtics tenen un curiós concepte de la no-intervenció.

«I de més a més, un tupe terrible.

«Per la nostra part, de Barcelona estant, podem dir al gran «Canard» parisenc que el segon dansant era Mr. Robin, ex-agregat comercial de França a Barcelona, creu de foc convicte i «scagoullard» presumpte.

A LA SORTIDA

A les nou de la nit, acabà el Consell. El primer a sortir fou el ministre de Defensa Nacional, senyor Prieto.

«La reunió es acabada», digué, passant entre els periodistes. Seguidament ho feren els senyors Uribe, Aiguader, Giner de los Ríos i Giralt. El senyor Uribe, en absència del secretari del Consell, senyor Hernández, fou l'encarregat de donar la referència.

«El ministre de Defensa Nacional», manifestà —ha donat compte al Govern d'una comunicació del general Rojo, en la qual assabenta la rendició del reducte facciós del Convent de Santa Clara. Amb aquesta rendició, desapareixen per enter els facciosos de Terol. En el comunicat oficial, es donaran tots els detalls de la jornada d'avui, la qual, una vegada més, ha servit per a palesar el grau de maduresa de l'Exèrcit de la República.

Han estat confirmades diverses sentències de mort i han passat als expedients d'altres a estudi del Tribunal Suprem.

I res més. Tots els altres assumptes tractats poden conceptual-se com de tràmit.

«I del nomenament de sot-secretari de Justícia, què ens diu?» —preguntà un dels informadors.

«S'ha procedit al nomenament d'aquest càrrec. No puc donar-vos compte del nom, fins que no s'hagi comunicat a S. E. el President de la República.

«I no s'ha parlat del problema de la premsa?»

«No, en absolut.

«Res més, senyor Uribe?»

«Podem afegir», continuà —ue ha estat objecte d'estudi el problema de l'evacuació de Madrid i el de les obres del ferrocarril directe de

«ARRIBA ESPAÑA!!»

Aquestes senyoretes que es passegen pels carrers de Terol són les últimes de la ciutat. Ben entès, comença per un mateix...

J. E. R. E. C.

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA DE GRACIA, Plaça de J. Fuster, 9 i 10 (abans del Nord)

Avui, diumenge, dia 9, a les onze del matí, acte d'homenatge als socis caiguts en la lluita contra el feixisme.

Oradors: Dooris Abelló, per Ajut Català.

Ignasi Canadell, del Secretariat General de les JEREC.

F. Grau i Ros, vocal del Consell d'Economia.

J. Miravittles, Comissari de Propaganda de la Generalitat.

A. Rovira i Virgili, diputat del Parlament català.

J. Serra Huns, vice-president del Parlament català.

Presidirà el doctor B. Mori, ex-regidor Delegat i president del Casal.

Nacionalistes! Antifeixistes! No hi manqueu!

CASAL D'ESQUERRA CATALUNYA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (J. E. R. E. C.), carrer Pau Iglésias 21.

El Consell General de les JEREC del nostre Casal, convoca a la reunió mensual del mes en curs, per a avui, diumenge, a les onze del matí, al nostre local social, sota el següent ordre del dia: Ratificació dels companys de Grup. Consignes i ordres generals del Consell. Treballs efectuats pel Consell. Nomenaments de nous delegats locals de resistència passiva del Casal. Suggestions i preguntes.

TEATRE CATALA DELA COMEDIA

Tarda, a dos quarts de cinc. Última representació en dies festius de l'èxit

REI I MONJO

per ENRIC BORRAS

Nit, a les deu

SENY I AMOR

AMO I SENYOR

Shang-hai

Bambola de Catalunya

Cada dia, ACADEMIA DE BALL de 6 a 9 i d'11 a 1

ORQUESTRES HAVANOLA-JAZZ I EMPORIUM

Acurat servei al taulell

BARMAN PERET

FRONTO NOVELTATS

Avui, tarda, a les quatre

A la

AZURMENDI UBZAY

contra

GALLARTIA III - VILARRO

Nit, a un quart d'onze

A la

QUINTANA IV - JAUREGUI

contra

ZARRAGA - PUJANA

Demà, diumenge, a les quatre

A la

AZPIOLZA - URQUIDI

contra

RICARDO - BEGONES

Detalls per cartells

FRONTO IXIKI ALA

Avui, tarda, a les quatre

A la

NATI - LOLLILA

contra

LUMI - AURELI

Nit, a un quart d'onze

SAGRARIO - VASQUITA

contra

ALGERIA - ANGELITA

Detalls per cartells

FRONTO «NUEVO MUNDO»

Avui, a dos quarts d'onze

GRAN MATINAL

a requeta

XANDRI - CARMEN

contra

CONCHI - MIRENCU

Tarda, a requeta

GORRITI - ECENARRO

contra

LARRASAGA - PICHIN

Nit, a requeta

ROSITA - MIRENCU

contra

MANICU - BONI

Detalls per cartells

PERDUT

Garnet del Born, núm. 4.384, a nom

d'Isabel Guerrero. — S'agrairà la seva

devolució a Valenciana, 27, baixos.

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

per a

ENCENEDORS

Paqueters, Llibrers. Corresponsals

Per a lliurament immediat compreu els calendaris amb la reproducció de magnífiques fotografies de l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya D. Lluís Companys i de l'Heroic defensor de Madrid general Mija, al preu de DUES pessetes un.

Trameteu comandes amb el seu import a RELIEVES BARA I PAGES J. G. I. R. COL·LECTIVITZADA (Cataluña, 66, Barcelona).

UN SASTRE:

TAPIES

Telèfon 11601

Tallers, 55, pral., 2a.

FORMIDABLE VENDA DE TROSSOS

de llana per a vestits i abrics

GRANS OPORTUNITATS

La Física

PORTAFERRISSA, 23

MENESTRALS DE CATALUNYA

JA TENIU L'ENTITAT

INGRESSEU-HI!

ENFORTIU-LA!

ES EL VOSTRE DEURE

La defensa de l'estament menestral ha d'ésser obra d'ell mateix

Unió de Menestrals i Professionals de Catalunya

Rambla Catalunya, 38

PAQUETERS, LLIBRERS, CORRESPONSALS, MARXANTS

Per a lliurament immediat. Lots de calendaris assortits de tota mena amb mensuals, des de 25 pessetes a 1.000 pessetes. Trameteu comandes amb el seu import a RELIEVES BARA I PAGES J. G. I. R. COL·LECTIVITZADA (Cataluña, 66 - Barcelona).

LA FEDERACIO DE SINDICATS AGRICOLS DE CATALUNYA

interessada a combatre l'especulació que es realitza en el comerç de fruites seques, posarà a la venda, a partir de diumenge, dia 10, un estoc d'avellana i d'ametlla molla al preu just de taxa. Contra presentació de la tarja de racionament del pa es lliurará, setmanalment, a cada comprador un paquet amb 1.190 grams d'avellana amb closca i un paquet amb 925 grams d'ametlla molla, al preu de 5 pessetes cada paquet. Aquest pes i aquest preu s'han establert per tal que l'import no contingui fraccions que determinessin dificultats en el canvi.

Només es posaran a la venda 800 paquets diaris de cada article a fi de donar temps per anar preparant mercaderia.

LLOC DE VENDA: F. E. S. A. C. — Avinguda 14 D'ABRIL, 435 (Magatzem), de nou a onze del matí.

CUINES

i Estufes de petroli

Bateria de Cuina

VAIXELLES-CRISTALLERIES

Preus incompetibles

LLORENS

Rambla de les Flors, 30

PINTURA CATALANA

Les obres dels millors artistes a preus baixos. La millor herència per als vostres fills és una col·lecció de pintures. Dignifiqui la vostra llar amb pintura. Avui matí, i demà tot el dia a Canuda, 11, 1er, 1ra.

FESTIVAL INFANTIL

que el COMITE D'AUTJ ALS INFANTS del

C. A. D. C. I.

organitza en celebració de la Diada de l'Infant, per a avui, a les quatre en punt de la tarda:

PRIMERA PART: RUDDY EN TRANVIA, còmic; TRABAJADORES DEL MUNDO, documental; QUE BUENOS TIEMPOS AQUELLOS, còmic; QUIEN ME QUIERE A MI, per la gentil actriu Mary Tere.

SEGONA PART: GERMANOR DE NOIES GÜIES interpretaran danses, cançons i representació d'un conte d'Hans C. Andersen titulat EL PORQUERO.

Dr. CASASA

BLÉNORRAGIA AGUDA I CRÓNICA

GUARIMENT TOTAL — SÍFILIS

PELL LLAGUES DE LES CAMES

Tallers, 29, entresol. D'11 a 1 i de 5 a 7. PREUS ECONÒMICS

IMPRESSIONS SOBRE LA MARXA DE L'ESPECTACLE

COMENTARI A UN FILM INEDIT

En un article anterior, en el qual prometíem ocupar-nos de les pel·lícules que resten inèdites a casa nostra, ens referíem, portats per la lògica dels raonaments, als resultats cinematogràfics, plenament demostrats, d'una actuació en matèria d'espectacles, curulla de desencerts i adués d'arbitrarietats.

Simultàniament al nostre article —i més tard en forma de «memòria», el primer exemplar de la qual era dedicat a l'honorable President de la Generalitat— i formant part d'un pla de propaganda, el desenvolupament del qual fou iniciat a les pàgines de «El Revista», per una intervenció (?) amb el company Espinart, canviador de la indústria del espectacle (sic), apareixia en aquella publicació un balanç dels pagaments mensuals que efectua el «Comité Económico de Cine», destinat principalment a desvirtuar certs «alegalats» que es fan contra aquella organització.

Aquest fet ens ha induït a unes consideracions prèvies, abans d'entrar en la matèria d'aquest article, que no és la producció triomfante a l'estranger i que no arriba al llenc dels nostres cinemes, a causa de la situació absurda creada a l'espectacle, precisament com a fruit d'una gestió que cap balanç no és capaç de justificar, per tant, com aquestes no són coses justificables amb números.

Aquesta autopropaganda, de la qual és vehicle «El Revista», no pot convèncer ningú, per tal com la realitat, amb la seva crua franquesa, li resta tota efectivitat. I aquesta realitat ens prova, un dia i altre, que la situació d'espectacle cinematogràfic, a desgrat de tots els subterfugis i de totes les «memòries», és artísticament i intel·lectualment llavors, de cap mena pel que està succeint dins la nostra indústria.

Per la nostra part, i sense que això signifiqui que no concedim l'importància corresponent al fet econòmic, hem considerat sempre les coses de l'espectacle des d'un punt de vista que estimem de força més interès que no pas el dels números. Insistentment hem manifestat la nostra convicció que l'estricta sobrietat a les exigències comercials ha estat causa de no pocs fracassos artístics, i el que és més sensible de l'evolució de l'evolució missió que al cinema li és pròpia.

I el fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

Es per aquest motiu que ens indigna que, en lloc de reconèixer lleialment els errors i esmerçar tot l'esforç a posar fi a aquest estat de coses, hom intenti fugir d'estudi emparant-se darrera uns números que res no poden justificar, i tractant, mentre hom perd el temps embrutant paper inútilment, tractant de justificar una actuació que no té excusa i sobre els resultats de la qual reclamem, una vegada més, l'atenció del Comissari d'Espectacles i del Conseller de Cultura, la qual segueix desenvolupant-se en un pla intel·lectual inadmissible i els films d'alguna importància resten impasats als nostres cinemes i nosaltres esperant que una intervenció energica ens permeti arribar a altres esperances.

«Maria d'Escòcia» és un d'aquests films que han assolit gran èxit a l'estranger i que a nosaltres no ens és possible de conèixer més que per referències, a causa de la turpitud

en la direcció i organització de l'espectacle i el tracte improcedent i inadequat amb les cases logeres. «Maria d'Escòcia» és una d'aquelles obres biogràfic-històric-avellanesques que, després d'unes excel·lents realitzacions angleses en el gènere i posteriorment a unes americanes, constitueixen avui un dels màxims atractius del cinema. És cert que aquest no ha mostrat pas massa rigor en la fidelitat històrica i que, deixant-se emportar per la seva feconda imaginació, s'ha desviat bon xic, sovint, del material bàsic, tractant molts dels fets i adués les pròpies figures històriques de manera que admetrien un realisme molt pobre, en detriment de la pròpia veritat. Tot amb tot, però, cal reconèixer que aquestes obres de caràcter històric, inspirades sobre un succeït a una figura històrica, són ensems que pel·lícules d'innegables atractius i espectaculars obres d'una apreciable valua documental.

La història de la infortunada reina Maria d'Escòcia —fetes les salvatges esmentades— és excel·lentment adaptada en un ambient en el qual l'acció pren una categoria molt superior a la paraula i en mans del conegut director John Ford, hom ha aconseguit una brillantor d'efectes i una sutilesa de detalls atractius que la converteixen en una pel·lícula d'un interès excepcional.

En la tela canviant i emotiva d'una Escòcia trasbalsada per lluites intestines, personalistes i baixes de sostre, John Ford hi ha pintat la personalitat d'una dona, d'una reina, la bellesa i els cançons de la qual, unànimement aclamats, esdevenen el joquet de la intriga.

Es la trama una barreja apassionant d'indescritibles sensacions. Moments de gran patetisme, fugissers hores de joia, i de plaer, la brillantor dels uniformes militars, les mesquineses de la baixa intriga, la misèria dels humillats i l'arrogància dels poderosos, tot hi és resumit, en matisos emocionants, dintre de l'acció vital, pel director John Ford, la passió del qual pel realisme i la seva repulsa a la falsedat, afegeix-hi la magnífica conducció dels personatges dins de la trama, desenvolupada sobre un fons d'una riquesa i d'un colorit colpidors i en el transcurir de la qual se'n ressen alguns quadres d'una magnífica bellesa pictòrica.

Certament no era pas possible per la dominant personalitat de Katharine Hepburn de restar enterament subjugada pel paper de la reina Maria, però la prestigiosa actriu ens depara una emocionant visió de la més infortunada de les dones, destinada a la tristesa i al sofriment des del bressol. Els seus moments d'exaltació, de commovedor dramatisme, són meravellosament plasmatats i la seva repulsa a la falsedat, afegeix-hi la magnífica conducció dels personatges dins de la trama, desenvolupada sobre un fons d'una riquesa i d'un colorit colpidors i en el transcurir de la qual se'n ressen alguns quadres d'una magnífica bellesa pictòrica.

Certament no era pas possible per la dominant personalitat de Katharine Hepburn de restar enterament subjugada pel paper de la reina Maria, però la prestigiosa actriu ens depara una emocionant visió de la més infortunada de les dones, destinada a la tristesa i al sofriment des del bressol. Els seus moments d'exaltació, de commovedor dramatisme, són meravellosament plasmatats i la seva repulsa a la falsedat, afegeix-hi la magnífica conducció dels personatges dins de la trama, desenvolupada sobre un fons d'una riquesa i d'un colorit colpidors i en el transcurir de la qual se'n ressen alguns quadres d'una magnífica bellesa pictòrica.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

Es per aquest motiu que ens indigna que, en lloc de reconèixer lleialment els errors i esmerçar tot l'esforç a posar fi a aquest estat de coses, hom intenti fugir d'estudi emparant-se darrera uns números que res no poden justificar, i tractant, mentre hom perd el temps embrutant paper inútilment, tractant de justificar una actuació que no té excusa i sobre els resultats de la qual reclamem, una vegada més, l'atenció del Comissari d'Espectacles i del Conseller de Cultura, la qual segueix desenvolupant-se en un pla intel·lectual inadmissible i els films d'alguna importància resten impasats als nostres cinemes i nosaltres esperant que una intervenció energica ens permeti arribar a altres esperances.

«Maria d'Escòcia» és un d'aquests films que han assolit gran èxit a l'estranger i que a nosaltres no ens és possible de conèixer més que per referències, a causa de la turpitud

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

Es per aquest motiu que ens indigna que, en lloc de reconèixer lleialment els errors i esmerçar tot l'esforç a posar fi a aquest estat de coses, hom intenti fugir d'estudi emparant-se darrera uns números que res no poden justificar, i tractant, mentre hom perd el temps embrutant paper inútilment, tractant de justificar una actuació que no té excusa i sobre els resultats de la qual reclamem, una vegada més, l'atenció del Comissari d'Espectacles i del Conseller de Cultura, la qual segueix desenvolupant-se en un pla intel·lectual inadmissible i els films d'alguna importància resten impasats als nostres cinemes i nosaltres esperant que una intervenció energica ens permeti arribar a altres esperances.

«Maria d'Escòcia» és un d'aquests films que han assolit gran èxit a l'estranger i que a nosaltres no ens és possible de conèixer més que per referències, a causa de la turpitud

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

El fet és que ara, per a desvirtuar uns «alegalats» perfectament sòlids i àmpliament raonats, corroborets a més per la realitat incanviable, hom no ha tingut altra interpretació que la de recórrer a les xifres, amb el qual hom insisteix, una vegada més, en l'error en què s'ha incorregut des de bon començament en fer-se càrrec de l'exploitació dels cinemes: comptar exclusivament per números, negligint tot allò altre d'alguna transcendència moral i oblidant que no és pas solament de pa que viu l'home... I és a causa d'aquesta absurda concepció de l'espectacle, que avui podem constatar, amb amargor, com el cinema a casa nostra, en lloc de contribuir al foment de la cultura, com era lògic esperar, tendeix a embrutir les masses a través d'un espectacle gens ni mica edificat.

En poques paraules...

Aquest vespre han arribat a Londres el canceller de l'Exchequer i la seva muller, els quals han passat uns dies de descans a la costa Blava francesa.

La policia ha descobert, a Viena, un complot nacional-socialista, que havia d'escalar el dia 11 d'aquest mes, amb motiu de les manifestacions que els legistimes projecten per a l'esmentat dia.

El ministre romanès d'Afers Estrangers, senyor Micescu, ha sortit d'aquesta capital cap a la regió d'Arad, per tal d'assistir a una cacera. Micescu sortirà aquesta tarda cap a Praga.

Els diaris de Londres comenten l'alarmant augment de la xifra d'obres parats. El «Star», per exemple, diu:

«El nombre d'obres en atur forçós no ha deixat d'augmentar d'enguà del mes de juny; la situació és greu».

Pel seu cantó, l'«Evening Standard» opina que el Govern s'hauria de preocupar més d'aquesta qüestió.

Segons s'assegura de font holandesa ben informada, les negociacions que s'han realitzat amb els Estats del grup d'Oslo per regular les relacions amb el Govern italià, han arribat ja a un acord virtual, en el sentit d'un reconeixement de facto de la conquesta italiana sobre Etiòpia.

Getulio Vargas ha dit avui als periodistes a Porto Alegre, que demà sortirà en avió cap a la frontera argentino-brasilera, per tal d'assistir, juntament amb el President argentí, a la col·locació de la primera pedra del pont internacional.

Els dos presidents celebraran amb aquesta ocasió algunes entrevistes a les quals s'atribueix importància política.

Per ordre del cap de policia del Reich han quedat prohibits a Alemanya els periòdics: «El missatger de Sant Pere», que es publica al Canadà; les edicions dels Amics de les Publicacions Europees, de Londres; la revista «Dot Skjulte Tysklands», d'Oslo, i el magazine «Esquerra».

Novament la Brigada d'Investigació Criminal de Barcelona ha efectuat un bon servei.

Es tracta de la detenció d'una banda d'estafadors internacionals que tenien en moviment la Policia de les principals capitals europees que actualment a Espanya, havien consumat importants estafes.

A desgrat de l'habilitat d'aquests subjectes per a escapar a l'acció de la justícia, no pogueren passar desapercebuts als funcionaris de l'esmentada Brigada, els quals recol·lien en els seus Saranana Saranano i Josep Herraz, autors d'una important estafa als ferrocarrils de M. S. A. l'any 1934.

En el moment de procedir a la

detenció dels dos estafadors esmentats, va informar de la detenció de la Policia un individu que discretament intentava passar despercebut, el qual fou seguit per un agent, i resultà que es tractava d'un subjecte anomenat Arur Duart Salles, el qual, en adonar-se de la detenció, va intentar escapar, però fou detingut.

En un registre efectuat al domicili dels delinqüents, foren trobats els següents objectes:

Un segell de goma amb la inscripció: «45 Divisió Internacional. Transport. Exerçit de la República Espanyola. Estat Major. Un altre de l'Estat Major de la Brigada Internacional Dombrosky i un altre d'Intendència, Onzena Brigada Internacional. Estat Major. Un salconduït per a circular lliurement per tot el territori italià a nom de Joan Saranana, amb l'antesignatura del cap d'Estat de la 45 Divisió.

Un altre document igualment falsificat a favor del mateix individu autoritzant-lo per a residir a Barcelona. Fitxer de venda de deu mil quilos de sucre; igual quantitat de café i bacallà abundantment documentat; salconduïts, certificats, permisos i vals. Tot això falsificat.

Així mateix els foren trobades nou lliures de safra.

Els tres subjectes, convicts i confessos, foren posats a disposició del Jurat d'Urgència, en unió dels objectes i efectes incautats. Foren tramesos a la Delegació d'Hisenda d'aquesta capital, alguns milers de pessetes que els foren ocupades.

Com que sempre els «comptes Martines-Sants» han estat plens d'aquella emotivitat esportiva que tant plaer als veritables esportistes, i també com que recorden la tarda plena d'interès del partit de primera volta al camp de Sant Martí, tot fa sospesar que, d'entre tots els encontres d'aquesta data, el d'aquesta data, el del camp del carrer de Galien.

El viuent dissabte, dia 15 del mes que som, quedará clausurada la inscripció dels amateurs federats per a integrar els elencs de guerra de la Federació.

Tot seguit seran cridats els inscrits per designar per a cadascun la interpretació que els serà confiada pel director artístic i escènic de la Federació, l'il·lustre dramaturg Amador Garmat.

El conegut actor i director Andreu Guixé, porta també la seva valua col·laborant a aquestes actuacions.

Com és sabut, les obres que estan preparant-se són les tres elegides en el Concurs d'obres de cara a la guerra: «Comiats a tren d'alba», de Ramon Vinyes; «Un dia de novembre», de J. Roig-Guerrau, i «Nadal en temps de guerra», de Lluís Capdevila.

El viuent dissabte, dia 15 del mes que som, quedará clausurada la inscripció dels amateurs federats per a integrar els elencs de

BARROLA